

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

ModtagerID:

Dato:

21. august 2015

J.nr.:

Sagsbehandler:

FN's Menneskerettighedskomité har ved brev af 4. august 2015 fremsendt komitéens udtalelse i sag nr. 2370/2014 (A.H. v. Denmark).

Af udtalelsen fremgår blandt andet, at udsendelsen af klageren til Afghanistan efter komitéens opfattelse og en samlet vurdering af sagens omstændigheder udgør en krænkelse af FN's Menneskerettighedskonventions artikel 7.

I den anledning har komitéen anmodet de danske myndigheder om inden 180 dage at orientere komitéen om, hvilke foranstaltninger de danske myndigheder har iværksat i anledning af udtalelsen.

Flygtningenævnet kan i den anledning oplyse følgende:

Flygtningenævnet stadfæstede den 21. maj 2013 Udlændingestyrelsen afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 til klageren. Det blev samtidig pålagt den pågældende at udrejse senest 15 dage fra nævnets afgørelse, jf. udlændingelovens § 33, stk. 1, og 2, 2. pkt.

Klageren havde i forbindelse med den oprindelige asylsag gjort gældende, at han var efterstræbt af Taliban på grund af sit arbejde med at efterforske narkotikakriminalitet. Han havde videre henvist til, at han var efterstræbt af de afghanske myndigheder, som troede, at han var tilhænger af kristendommen.

Flygtningenævnet udtalte i sin afgørelse af 21. maj 2013 blandt andet følgende:

"Den del af ansøgerens forklaring, der relaterer sig til, at han to et halvt år efter, at han havde medvirket til optrævlingen af narkokriminalitet, fik problemer med Taliban, kan ikke lægges til grund. Nævnet har herved især lagt vægt på, at ansøgeren har kunnet opholde sig problemfrit i Kabul og ugentligt aflagt besøg hos sin ægtefælle og børn på sin tidligere bopæl i Jalalabad, uden at være blevet opsøgt af Taliban. Flygtningenævnet kan ikke lægge den del af ansøgerens forklaring til grund, der vedrører hans vanskeligheder i forbindelse med, at han skulle have været til stede ved et møde, hvor der blev talt om kristendommen. Nævnet lægger herved vægt på, at ansøgeren ikke har kunnet forklare nærmere om, hvordan videoen af ham blev optaget eller om indholdet af denne."

Den 29. juli 2013 anmodede Dansk Flygtningehjælp på vegne af klageren Flygtningenævnet om at genoptage klagerens asylsag. Flygtningehjælpen fremlagde i den forbindelse en række dokumenter til støtte for klagerens forklaring. Den 25. oktober 2013 gjorde Flygtningehjælpen som et helt nyt asylmotiv gældende, at klageren havde arbejdet som tolk for ISAF fra 2003 til 2007, hvorefter han blev forfremmet. Til støtte herfor fremlagde Flygtningehjælpen yderligere to dokumenter, der fremstår som henholdsvis et ISAF-certifikat med billede af ansøgeren blandt en

gruppe mennesker og en e-mail fra Afghan Interpreters, som beskriver aktiviteter og arbejds-gange hos ISAF i Afghanistan.

Den 17. marts 2014 meddelte Flygtningenævnet klageren afslag på genoptagelse af asylsagen. Klageren blev samme dato tvangsmæssigt udsendt til Afghanistan.

I sit afslag på genoptagelse af 17. marts 2014 udtalte Flygtningenævnet blandt andet, at:

"Flygtningenævnet finder, at ansøgeren i forbindelse med genoptagelsesansøgningen i betydelig grad har udbygget sin forklaring om asylmotivet, idet han hverken til Udlændingestyrelsen eller til Flygtningenævnet har oplyst noget om, at han skiftede bopæl i Kabul omkring hver anden måned og tre gange boede på hotel og undertiden overnattede på sin arbejdsplads, ligesom han heller ikke har oplyst noget om de sikkerhedsforanstaltninger, som han tog, når han besøgte familien hver anden måned. Til Udlændingestyrelsen har han således forklaret, at han jævnligt besøgte familien, mens han under nævnmødet forklarede, at han boede fredeligt i Kabul. Flygtningenævnet finder ikke, at ansøgeren – selv hvis man tager i betragtning, at han har det dårligt psykisk – er kommet med en rimelig forklaring på disse betydelige udbygninger, der vedrører en central del af det påberåbte asylmotiv"

For så vidt angår de af klageren fremlagte dokumenter bemærkede Flygtningenævnet, at:

"Flygtningenævnet finder endvidere, at de fremlagte dokumenter, der fremstår som henholdsvis en politirapport dateret den 12. oktober 2009 og en fremlagt erklæring fra landsbylederen modtaget af ansøgeren den 8. juli 2013 omhandlende en henvendelse til landsbylederen fra en talebaner vedrørende ansøgerens opholdssted, efter deres indhold og fremlæggelsestidspunkt fremstår konstruerede til lejligheden. Nævnet bemærker herved, at der ikke er fremkommet en forklaring på, hvordan politirapporten er fremskaffet, eller hvorfor den ikke er fremlagt tidligere. Det fremstår endvidere usandsynligt, at talebaneren skulle opsøge lederen i ansøgerens landsby mere end ét år efter ansøgerens udrejse af Afghanistan og mere end tre et halvt år efter, at ansøgeren forlod landsbyen efter at være forsøgt kidnappet. Flygtningenævnet kan som følge heraf ikke tillægge de fremlagte dokumenter bevismæssig vægt, og nævnet bemærker i den forbindelse, at det fremgår af de for nævnet foreliggende baggrundsoplysninger, herunder Udlændingestyrelsens rapport af 29. maj 2012 – Afghanistan, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, at det er muligt at skaffe alle former for forfalskede dokumenter i Afghanistan, herunder ID-kort, ægteskabserklæringer, trusselsbreve fra Taliban samt avisartikler, og at de er vidt udbredte."

Flygtningenævnet udtalte endvidere om klagerens helt nye oplysninger om, at han havde fungeret som tolk for 28 forskellige lande, herunder Danmark, Tyskland og USA, at nævnet ikke kunne lægge disse oplysninger til grund: *"idet der ikke er kommet en forklaring på oplysningernes sene fremkomst."*

Den 17. marts 2014 indbragte advokat Helge Nørrung sagen for FN's Menneskerettighedskomiteé.

Den 31. marts 2014 antog komitéen klagen og anmodede samtidig den danske stat om at yde klageren beskyttelse i Afghanistan under sagens behandling. Komiteén anmodede endvidere den danske stat om at instruere ambassaden i Kabul om at kontakte klageren og tilvejebringe oplysninger om hans situation.

Den 1. oktober 2014 fremsendte Danmark bemærkninger til sagen.

Der har under sagen løbende været korrespondance mellem klageren, advokaten og den danske ambassade i Kabul, og klageren har også været til en samtale med ambassaden i Kabul.

FN's Menneskerettighedskomiteé har ved brev af 4. august 2015 fremsendt sin udtalelse i sagen.

Komiteéen har i udtalelsens præmis 8.8 blandt andet anført følgende:

"The Committee is of the view that the facts as presented, read in their totality, including the information on the author's personal circumstances such as his past experience in combatting drug-related crimes which implicated Taliban-affiliated drug lords, the threats to the author and his family prior to his deportation to Afghanistan, the absence of comprehensive and objective verification by the State party's authorities of the evidence submitted by the author in support of his claims and the unstable state of his mental health, which the Board identified in its decision of 17 March 2014 and which has likely rendered him particularly vulnerable, disclose a real risk for the author of treatment contrary to the requirements of article 7, of the Covenant, due to his removal to Afghanistan, which was not given sufficient weight by the State party's authorities."

Som det fremgår, har komitéen som et væsentligt element i grundlaget for kritikken lagt vægt på, at de danske myndigheder ikke har foranstaltet de af klageren fremlagte dokumenter ægthedsvurderet.

Flygtningenævnet er ikke enig i Menneskerettighedskomiteéens vurdering af sagen. Flygtninge-nævnet finder således fortsat ikke, at ansøgeren ved udsendelsen af Danmark var i risiko for at blive udsat for forhold omfattet af artikel 7 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder. Nævnet kan i det hele henholde sig til afgørelserne i sagen og den bevisvurdering, der ligger til grund herfor. Kopi af Flygtningenævnets afgørelser af 21. maj 2013 og 17. marts 2014 vedlægges.

Flygtningenævnet valgte med udgangspunkt i klagerens manglende troværdighed i øvrigt ikke at søge de fremlagte dokumenter ægthedsvurderet med henvisning til, at disse, henset til fremlæggelsestidspunktet og til deres indhold, fremstod konstruerede til lejligheden. I nævnets vurdering heraf indgik tillige oplysningen om, at det ifølge de foreliggende baggrundsoplysninger er muligt at skaffe alle former for forfalskede dokumenter i Afghanistan, herunder at det er muligt at købe ægte dokumenter med urigtigt indhold.

Flygtningenævnet finder således, at komitéens bemærkning om "*the absence of comprehensive and objective verification by the State party's authorities of the evidence submitted by the author in support of his claims*" ikke kan tillægges betydning, dels i lyset af klagerens manglende troværdighed i øvrigt dels de faktiske oplysninger om forholdene i Afghanistan.

Hertil kommer som helt centralt, at klageren ifølge sin forklaring i Flygtningenævnet boede fredeligt i Kabul fra 2009 til april 2012. Dette har naturligvis betydning for bevisbedømmelsen og bedømmelsen af den risiko, klageren var udsat for.

Selvom Flygtningenævnet således ikke er enig i komitéens udtalelse, har nævnet besluttet at genoptage sagen og hjemvise den til Udlændingestyrelsen til fornyet behandling. Der kan herved henvises til vedlagte brev til klagerens advokat.

Flygtningenævnet kan endvidere oplyse, at komitéens udtalelse vil blive genstand for drøftelse på førstkommende møder i Flygtningenævnets formandskab og i nævnets koordinationsudvalg.

Kopi af dette brev er dags dato sendt til Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Bloch Andersen', with a long, sweeping horizontal stroke at the end.

Bloch Andersen